

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. június hó 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntette miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2017. november 27. napján kihirdetett 6.B.63/2011/240. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott tekintetében **megváltoztatja**.

I. r. vádlott terhére rótt 1 rb folytatólagosan és részben felbujtóként elkövetett adócsalás büntetteként megnevezett és minősített cselekménye helyesen:

1 rb folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés].

A másodfokú bíróság I. r. vádlott szabadságvesztését 3 (három) évre enyhíti, és megállapítja, hogy a szabadságvesztés: börtönbüntetés.

III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés: börtönbüntetés, melynek végrehajtását a bíróság - a közügyektől eltiltás mellőzésével - 4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti.

A bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben 485.186.873,- (négy száznyolcvanötmillió-száznyolcvanhatezer-nyolcszázhetvenhárom) forint, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottal szemben 225.000 (kettő százhuszonötezer) forint erejéig vagyonek kobzást rendel el.

Az elsőfokú ítéletnek az I. r. és III. r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra bocsátásra utaló rendelkezését mellőzi.

Megállapítja, hogy III. r. vádlott 2009. április 7. napján őrizetben volt.

A bíróság III. r. vádlott börtönbüntetésbe - annak végrehajtása esetére - az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A bíróság a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezi, e tekintetben az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

Megállapítja, hogy

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ...,

III. r. vádlott neve III. r. vádlott állandó lakcíme: ..., tartózkodási helye: ...

Egyebekben az elsőfokú ítéletét I. r. és III. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban III. r. vádlott vonatkozásában 13.720,- (tizenháromezer-hétszázhusz) forint bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt 6.B.63/2011. számon négy vádlott ellen folyt büntetőeljárás. Az első fokú bíróság ítélete **II.r. vádlott neve** II. r. és **IV. r. vádlott neve** IV. r.

vádlottra nézve *első fokon jogerőre emelkedett*, ekként nem tárgya a másodfokú eljárásnak, melyben I. r. és III. r. vádlott érintett.

A Székesfehérvári Törvényszék 2017. november 27. napján kihirdetett 6.B.63/2011/240. számú ítéletében I. r. vádlott bűnösségét megállapította 1 rb folytatólagosan és részben felbujtóként elkövetett adócsalás bűntettében /1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés/, 1 rb folytatólagosan és felbujtóként elkövetett adócsalás bűntettében /1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés/, 1 rb folytatólagosan és felbujtóként elkövetett adócsalás bűntettében /1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés/ és 1 rb folytatólagosan és felbujtóként elkövetett magánokirat hamisítás vétségében /1978. évi IV. tv. 276. §/;

III. r. vádlott bűnösségét megállapította 1 rb folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében /1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés/, 1 rb folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése bűntettében /1978. évi IV. tv. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (4) bekezdés b) pont/ és 1 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétségében /1978. évi IV. tv. 276. §/.

Ezért I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, III. r. vádlottat, halmazati büntetésül 2 év, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a feltételes szabadságvesztés legkorábbi időpontjáról, I. r. vádlott tekintetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és bűnügyi költség viseléséről.

A törvényszék ítélete ellen I. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, III. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.108/2018/1-2. számú átiratában I. r. vádlott és védője, valamint III. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Rámutatott, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartva folytatta le az elsőfokú bírósági eljárást, a bizonyítékok mérlegelésével lényegében helyes tényállást állapított meg, melyet az iratok tartalma alapján (Be. 352. § (1) bekezdés a) pont) kiegészítendőnek talált I. r. vádlott tekintetében az előéleti adatai, az ítéleti tényállás tekintetében a kerettényállásokra figyelemmel a háttérjogszabályok megjelölésével, a tényállással érintett gazdasági társaságok székhelyének megjelölésével és ellenük folyó adóigazgatási eljárások eredményével, pontosítandónak talált egyes gépkocsikhoz tartozó vevők neve, fizetendő ÁFA összegek, illetve fizetendő ÁFA havi illetve negyedévi főösszegek tekintetében.

Hivatkozott arra, hogy a tényállást a (további írásszakértői vélemény beszerzésére irányuló) bizonyítási indítvány elutasítása sem teszi megalapozatlanná, mely tényállásból a tényállásból a fellebbezésekkel érintett vádlottak bűnösségére vont következtetés - amelynek során a törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett - okszerű.

A büntető anyagi jogszabály időbeli hatályának értelmezését helyesnek, a cselekmények minősítése törvényesnek találta azzal, hogy I. r. vádlottat illetően az adócsalás rendbelisége - eltérően az ítélet jogi indokolásától - az elkövetői alakzatoktól, az adónemektől és a bevallási időszakoktól függött, a gazdasági társaságok számától azonban nem. E körben utalt a bírói gyakorlat eseti döntéseire is. Kifejtette, hogy I. r. vádlottnak az ítéleti tényállás 1. és 4. pontjában írt részesként elkövetett adócsalási cselekményei valóban 2 rendbeliek (mert más-más személyeket bujtott fel, s mert az adócsalási cselekményei között három hónap szünet volt), míg az ítéleti tényállás 3. pontjában írt közvetett tettesként elkövetett adócsalási cselekményei külön 1 rendbeliek (amelyek elnyelik itt a részbeni felbujtást, mint enyhébb elkövetői alakzatot és az elkövetésen belül egyébként is lényegesen rövidebb ideig tartó és kisebb összegű magatartást).

A büntetéskiszabás körében kifejtette, hogy a kiszabott büntetések az I. r. és a III. r. vádlottak tetteivel arányosak, enyhítésüket nem találta indokoltnak.

A büntetések megnevezése kapcsán felhozta, hogy az elkövetéskor hatályos Btk. szerint a szabadságvesztés büntetés még főbüntetés volt, az ítélet rendelkező részében a feltételes szabadság legkorábbi időpontját nem kell megállapítani.

Felhívta az ítélőtábla figyelmét arra, hogy I. r. vádlott vonatkozásában vagyoneklkobzás alkalmazásának van helye az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján (az elkövetési értéknek megfelelő pénzösszeg erejéig), III. r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés e) pontja alapján (az elkövetésért kapott 225.000 forint erejéig).

Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta azzal, hogy III. r. vádlott is 2008. április 7. napján őrizetben volt.

A bűnügyi költség tekintetében rámutatott arra, hogy az eljárások során összesen 3.158.067.-Ft forint bűnügyi költség keletkezett, míg a törvényszék csak 3.108.104.-Ft bűnügyi költség viseléséről rendelkezett. E körben részletesen leírta, milyen anomáliákat észlelt egyrészt néhány bűnügyi költség megállapítása illetve feljegyzése során, illetve az egyes vádlottakat külön-külön illetve egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség megfizetésére kötelezés és ezek összegzése során. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy I. r. vádlott pénzügyi bűncselekményei közül az ítéleti tényállás 3. pontjában írtánál a részben felbujtókénti elkövetői alakzatot mellőzze; szabadságvesztés büntetését főbüntetésként kiszabottnak tekintse; a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzze; I. r. vádlottal szemben 485.183.941 forint vagyonekőbzást rendeljen el; III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést főbüntetésként kiszabottnak tekintse; abba az előzetes fogvatartásban töltött napot számítsa be; a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzze; III. r. vádlottal szemben 225.000 forint vagyonekőbzást rendeljen el; a bűnügyi költség viselését illetően az elsőfokú bíróságot a bűnügyi költségre vonatkozó utólagos rendelkezés miatti különleges eljárás lefolytatására hívja fel; egyebekben az ítéletet I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában történő helybenhagyását indítványozta.

A rendelkező rész korrekciójaként hivatkozott arra, hogy III. r. vádlott neve előtt szükséges az előzetes fogvatartásban töltött idő feltüntetése a Be. 258. § (2) bekezdés a) pont alapján. Másodfokon I. r. vádlott új meghatalmazott védője bizonyítási indítványt terjesztett a másodfokú bíróság elé azzal, hogy elsődlegesen **A.A.** igazságügyi adószakértő egészítse ki szakvéleményét, másodlagosan más szakértőt rendeljen ki a 1. Bt. tekintetében, majd tartson az ítéletábrla tárgyalást. Kérelmének indokaként arra hivatkozott, hogy a szakértő által figyelembevett gépkocsi eladási ár sok esetben azon a feltételezésen alapszik, hogy az eladási ár nem lehetett kevesebb, mint a beszerzésre fordított összeg, emiatt az elkövetési érték nem egzakt módon került megállapításra, mely miatt a tényállás nem került felderítésre, ebből kifolyólag megalapozatlan, az elkövetési értéket nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani.

Az I. r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen - egyetértve azzal, hogy az elsőfokú bíróság az elkövetéskori anyagi szabályok alkalmazásával járt el - elsődlegesen megalapozatlanság okán az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt arra figyelemmel, hogy a szakértő által figyelembevett gépkocsi eladási ár sok esetben - a bizonyítási indítványában is írtak szerinti - feltételezésen alapulnak, emiatt a tényállás - az elkövetési érték és az eladási ár nem tényszerű megállapítására figyelemmel - nem került felderítésre, ebből kifolyólag az ítéleti ténymegállapítások megalapozatlanok, mivel az elkövetési értéket nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, a tényállás nincs felderítve. Másodlagos indítványában a kiszabott 4 év szabadságvesztés tartamának lényeges csökkentésére és végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére irányult. E körben rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés sérti a büntetési célokat az - az irányadó középérték alkalmazását nem ismerő anyagi jogi jogszabálykörnyezetre is figyelemmel - eltúlzott, méltánytalan a súlyosítóként figyelembe vett körülmények - az üzletszerűségi ismérvek felmerülése, folytatólagosság és a különösen jelentős érték alsó határához közelítés - aggályosak, ugyanakkor a törvényszék a 12 éves időmúlásnak és a részesi magatartás enyhítő jellegének és a belső arányosság követelményének egyáltalán nem tulajdonított jelentőséget.

A III. r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen perbeszédében előadta, hogy az elsőfokú bíróság rendkívül széles bizonyítása során milyen elkövetési magatartás tanúsítása nyert bizonyítást a védenca tekintetében, mely magatartások voltak, melyek I. r. vádlotthoz köthetőek. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által egy halmazba sorolt a II., III., illetve IV. r. vádlottak - akik különböző gazdasági társaságok képviseletében eljárva strómanként tevékenykedtek - közül III. r. vádlott terhére súlyosítóként nem róható fel milyen áfa-tartalomra történt az áfa elhallgatása, mivel amiről az elkövetés során nem tud, azt elhallgatni sem tudja, tehát

az ő terhére az alapcselekményen túl értékelni azt, hogy az a cég, amit az ő nevére alapítottak, az több autót hozott be külföldről, mint a másik cég, amiben egyébként az abban ügyvezetőként szereplő személy ugyanúgy nem vett részt ténylegesen. Rámutatott, hogy a törvényszék álláspontjával és indokolásával szemben - melyben egyetlen tömönddal hivatkozta meg - az időmúlást az egyébként büntetlen előéletű, azóta is büntetőeljárás nélkül élő III. r. vádlott esetén az első elkövetés után 12-13 évvel nagyobb nyomattal kell értékelni, különösen arra figyelemmel, hogy azóta teljesen rendezett az életvezetése, munkahelye van, a szabadságvesztés teljesen felborítaná az életét. Generál prevencióról 12 év után nem beszélhetünk, az elmúlt 12 évben bizonyította azt, hogy törvénytisztelő módon képes részt venni a társadalom életében, dolgozik, családot alapított, rendezett életvezetéssel rendelkezik. Az elsőfokú ítélet olyan módon történő megváltoztatását indítványozta, hogy a végrehajtandó szabadságvesztést felfüggesztett szabadságvesztésre enyhítse az ítéletábrla.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészeg képviselője maradéktalanul fenntartotta az írásbeli átiratában foglaltakat, kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával lefolytatott eljárása során abszolút eljárási szabályt nem vétett, I. r. és III. r. vádlott is a bíróság engedélyével nem vett részt a teljes bizonyításban.

Az ítéleti tényállást - az előzményi elítéltetés pontosítása, a feltételezés mellőzése, az elkövetési értékek helyesbítése, az elkövetési helyek, valamint az adóigazgatási eljárások ténye és eredmény(telenség)e feltüntetésére, az adóigazgatási jogszabályok kiegészítése, a számviteli törvény jogszabályhelyei felhívása mellett - megalapozottnak találta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat - I. r. vádlott tagadó vallomását, III. r. vádlott ténybeli beismerő vallomását, a vádlott-társak vallomásait, igazságügyi adó-és könyvszakértői véleményt, igazságügyi írásszakértői véleményt, továbbá a cégiratokat, adóhatósági és egyéb iratokat - számba vette, értékelte és okszerűen mérlegelte, indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget tett.

Az elkövetéskor és elbíráláskor hatályos törvényi tényállások büntetési tételeinek egybevetésével rámutatott, hogy miért tartja helyesnek az elsőfokú bíróság időbeli hatályt illető álláspontját.

A bírói gyakorlat részletes ismertetésével fejtette ki, hogyan alakulnak az egyes elkövetői magatartások és adónemek esetén az adócsalás rendbelisége, I. r. vádlottnak az 2. Kft. vonatkozásában kifejtett magatartásai miatt egységesen tettesként elkövetettek, miért nem kell utalni a minősítésben a részbeni részesi magatartásra, hogyan befolyásolja az adócsalás miatti felelősséget a könyvelő alkalmazása, az utólagos önellenőrzés, hogyan alakul az adócsalás büntette mellett a közbizalom elleni bűncselekmények halmazata és a folytatólágosság.

A büntetéskiszabás körében rámutatott, hogy a szabadságvesztés büntetések - még mint főbüntetések - a 10 éves időmúlásra figyelemmel is tettarányosak.

I. r. vádlott tekintetében további büntetéskiszabási körülmények - büntetett előélet, büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés, részesség - figyelembevételének szükségességére hívta fel a figyelmet.

A büntetések enyhítésére irányuló fellebbezések kapcsán - a közügyektől eltöltést és a pénzmellékbüntetés alkalmazásának elmaradását törvényesnek tekintve - kihangsúlyozta, hogy a vádlottak semmibe vették az adójogszabályokat, éveken át több száz személygépkocsit hoztak be úgy, hogy ÁFA fizetési kötelezettségüket negligálták, ez a gátlástalan kijátszása az adótörvényeknek pedig kizárja a büntetések enyhítését és csak a vagyoneklobzás intézkedéssel együtt szolgálják a büntetési célokat.

Rámutatott, hogy - mivel az adóalanyokat nem kötelezték a kiesett adóbevételel megfizetésére, I. r. vádlottat a bűncselekmények elkövetéséből eredő vagyoneurejéig, III. r. vádlottat pedig az elkövetésért kapott vagyoneurejéig - IV. r. vádlotthoz hasonlóan - vagyoneklobzással is kell sújtani. Felhívta az ítéletábrla figyelmét, hogy az elkövetéskori Btk. szerint az ítéletben nem kell rendelkezni a feltételes szabadságról, III. r. vádlott egy napot őrizetben volt, ennek feltüntetése és beszámítása elmaradt.

Egyebekben az előzetes fogvatartás beszámítására s a lefoglalt bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket törvényesnek találta.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések tekintetében az indítványában részletezettek szerinti korrekciókat továbbra is szükségesnek találta hivatkozva a költségjegyzékben foglalt elírásra és a bejegyzett tételek összeadási és megosztási hibáira.

Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az I. r.vádolt hivatkozott arra, hogy van munkája, 2006. óta nem követett el semmit, élettársával gyereket, esküvőt terveznek, részben érzi magát felelősnek, mivel neki is úgy osztották a lapokat, hogy ő tartsa a kapcsolatot az ügyvezetőkkel, menjen ki Németországba. Hivatkozott arra, hogy sok minden nem derült ki a tárgyaláson. Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a III. r. vádlott nem tartotta magát bűnösnek, hivatkozott arra, hogy őt is átvették. Az okirat-hamisításért teljesen elismerte a felelősségét.

Az ítélet tábla a fellebbezési kérelmekre és a fellebbviteli főügyészrségi átiratban foglaltakra, valamint a nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a Be. 348.§ (1) bekezdése és a Be. 349. § (1) bekezdése alapján - nem érintve II. r. és IV. r. vádlottakat - a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt részlegesen felülbírált, melynek eredményeképpen az I. r. vádlott és védője enyhítésre, valamint III.r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezését alaposnak találta és alapos a fellebbviteli főügyészrségnek I. r. vádlottat illetően eltérő minősítés megállapítására, a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében vagyonekobbzás alkalmazására, feltételes szabadságra bocsátásra utaló rendelkezések mellőzésére, III. r. vádlott esetében az előzetes fogvatartás adatainak feltüntetésére, annak beszámítására és a bűnügyi költség körében tett korrekciókra irányuló indítványa

A felülbírálat eredményeként a másodfokon eljáró bíróság olyan eljárási szabálysértést, illetőleg megalapozottsági hibát nem észlelt, amely akadályát képezte az érdemi másodfokú felülbírálatnak, ugyanakkor megállapította, hogy az eljárás indokolatlan elhúzódása tetten érhető.

Az elsőfokú bíróság 5 db különböző időpontban benyújtott vádirat alapján, helyénvaló és szükségszerű ügyegyesítéseket követően folytatta le a büntetőeljárást. A vádlottak számának és az elbírálandó egyes részcsелеkmények számának folyamatos emelkedése mellett a 2011. október 26. napján megtartott első tárgyalást követően 3 alkalommal változott a bíróság eljáró tanácsa elnökének személye, illetve egy alkalommal ülnökváltozás folytán állt be változás a tanács összetételében, amelyhez a tárgyalás folytatólágossága szabályainak betartásából eredő eljárás megismétlési és ismertetési kötelezettség is hozzájárult az eljárás elhúzódásához. Ez a relatív eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemi elbírálására kihatással nem volt.

A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy a meglehetősen széles körben és minden szükséges vonatkozásban feltárt és rögzített bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére, illetőleg a tárgyalási szakban még szükségessé váló bizonyítási részcsелеkmények lefolytatására perrendszerűen került sor, ennek gerincét nyilvánvalóan a személyi típusú, illetőleg az okirati jellegű bizonyítékok képezték, azonban emellett a tárgyalási szakban is szerteágazó bizonyítás folyt, a vádlottak és a tanúk meghallgatásán kívül okiratok bemutatására, igazságügyi könyvszakértői vélemény ismertetésére is sor került.

Aggálytalanul megállapítható módon a bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén ilyen szempontból sem található kifogásolnivaló.

A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási csелеkmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során lényeges résztvevők lényeges jogai nem sérültek, a terhelti és tanúkihallgatások, az egyéb eljárási csелеkmények szabályozott rendben folytak, az eljárással érintettek megfelelő képviselete mindvégig biztosított volt, nevezettek olyan elbánásban részesültek, amelynek eredményeképpen megfelelően szembesülhettek a felmerülő és őket érintő bizonyítékalmazzal, az azzal kapcsolatos álláspontjuknak hangot adhattak, az ezzel összefüggő indítványaik pedig szabályozott rendben elbírálat nyertek.

A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, az összes olyan adattal és körülménnyel a szükséges módon foglalkozott, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott.

Indokolási kötelezettségének is eleget tett, amikor részletesen számba vette a vádlottak vallomásait, hivatkozott **B.B., C.C., D.D., E.E., F.F., G.G., H.H., I.I., J.J., K.K., L.L., M.M., N.N., O.O., P.P., Q.Q., R.R., S.S., SZ.SZ., T.T., U.U.** tanúk vallomásaira, az igazságügyi könyvszakértői véleményre, a vonatkozó cégbíróági iratokra, adóhatósági iratokra, azaz olyan adatokra amelyek közvetlen vagy közvetett információt adtak a terheltek cselekvőségével kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság ezen - főként személyi és okirati - bizonyítási eszközöket egymással egybevetette, alaposan megindokolta, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Mindennek következtében az ítélet tábla a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbezési eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott védője részéről előterjesztett bizonyítási indítvány a szakértői vélemény kiegészítésével vagy új szakértő kirendelésével az elkövetési érték felülvizsgálatára irányult. A védelem kérelméhez semmilyen új adatot tartalmazó iratot nem csatolt, sérelmezte azonban az igazságügyi könyvszakértő azon munkamódszerét, mely szerint a szakértő „az adott gépkocsik értékesítéséből eredő árbevétel és annak alapján fizetendő általános forgalmi adó megállapításához azon gépkocsik esetében, amelyeknél az adásvételi szerződésen ár nem szerepelt, akkor a vételi dokumentumban euróban szereplő nettó ár, dátum szerinti aznapi MNB középárfolyamon lett figyelembe véve, feltételezve, hogy a beszerzési ár alatt értékesítés nem történt”, valamint azt, hogy az elsőfokú bíróság e szakértői vélemény alapján állapította meg az egyes tényállásbeli gazdasági társaságok által be nem vallott és meg nem fizetett ÁFA összegét, tekintettel arra, hogy annak feltételezése nem lehet az elkövetési ár megállapításának alapja, hogy a beszerzési ár alatt értékesítés nem történt.

A bizonyítás anyagát elemezve az ítélet tábla megállapította, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás során nem merült fel konkrét adat arra a - védelem által hivatkozottak szerinti - körülményre, hogy a „megrendelő vagy a vevőjelölt mégsem vásárolta meg az adott autót és az újabb vevő csak néhány hónap állást követően vásárolja meg az autót, szállítás közben megsérült az autó, a kereskedő előtt rejtett hiba felderítése” szükséges „a vevő által megbízott szakszervíz” közreműködésével. Ilyen vagy hasonló körülményre, mely azt valószínűsítene, hogy az eladási ár kevesebb volt, mint a beszerzési ár sem I. r. vádlott, sem vádlott-társai nyilatkozataiban nem hivatkoztak, a tanúk vallomásából és az iratok adataiból sem merült fel erre akárcsak utaló adat. Az ítéletében érintett gépkocsik behozatala és belföldi értékesítése több mint tíz éve történt, a vádemelésig ebből 5 év körüli idő eltelt, a gépkocsik nyilván már - lehet többször is - gazdát cseréltek. Az időmúlás miatt és a gépkocsik „utóéletének” ismerete hiányában szakértői vizsgálat az érték meghatározás pontosabbá tétele érdekében nem végezhető, nincs olyan módszer, mellyel objektívebb alapadatra lehetne számot tenni az eladási ár tekintetében, mint a beszerzési dokumentumok adatai.

A másodfokú bíróság fentiekre tekintettel nem osztotta a védelem álláspontját az igazságügyi könyvszakértő véleménye kiegészítésének vagy kirendelésének szükségessége tekintetében.

Az igazságügyi könyvszakértő azon módszere, melyet alkalmazott - más adat hiányában - nem vitatható. Olyan ténylegesen más értékesítési adatok, ezáltal más adóhiányt megalapozó adatok a szakértői vélemény kiegészítése vagy új szakértő kirendelése esetén sem várhatóak, mely a tényállás számszaki adataiban olyan változást eredményezne, mely kihatással lenne a cselekmény jogi minősítésére.

Mindezekre tekintettel a vádlott védőjének a másodfokú eljárásban bejelentett bizonyítási indítványát az ítélet tábla elutasította és nem találta ezen okból megalapozatlannak az elsőfokú bíróság ítéletét sem. A másodfokú felülbírálatot végző ítélet tábla számára is ugyanazok a bizonyítékok adóttak, amelyek az első fokú bíróság döntéséhez rendelkezésre álltak.

I. r. vádlott tagadó, II. r. vádlott ténybeli beismerő, önmagára és I. r. vádlottra nézve tett terhelő, III. r. vádlott ténybeli beismerő, önmagára és I. r. vádlottra tett terhelő, IV. r. vádlott ténybeli beismerő, önmagára és I. r. vádlottra nézve tett terhelő vallomása a tanúvallomásokkal, egyéb iratokkal, a tényállásbeli cégek ÁFA bevallási és fizetési kötelezettsége elmaradásának tényét és összecszerűségét megállapító szakértői véleményekkel egybevetve bizonyították azt, hogy miként

idézte elő I. r. vádlott közvetett módon - II.r., III.r. és IV. r. vádlottak által csak papíron képviselt cégeken keresztül - a tényállásban megjelölt gépkocsik értékesítésekhez kapcsolódó általános forgalmi adó bevallásának és megfizetésének elmaradását és miként nyújtott segítséget, mintegy strómanként II. r., III. r. és IV. r. vádlott mindehhez.

A tényállásban rögzítettek a bizonyítási anyag alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett.

Az időrendben tényállásba szedett cselekménysor jól mutatja a II. r., III. r. és IV. r. vádlottak I. r. vádlottal való kapcsolatának kialakulását és folyamatát, az egymáshoz hasonló személyüket illő szerepköröket, a rendkívül hasonló módon és eszközökkel megvalósított elkövetési magatartásukat. Az érintett gépkocsik bizományosi értékesítésével foglalkozó autókereskedések alkalmazottjaiként kihallgatásra került személyek I. r. vádlott személyében ismertek rá olyan személyre a tárgyalóteremben lévő vádlottak közül, aki megfordult náluk a kereskedésben, a kapcsolatot tartotta az autókereskedésekkel, a cégnevekkel azonosítani I. r. vádlott személyét.

A vádlott társak vallomásai szerint I.r. vádlott a cégalapítások között nem szerepel ugyan, azonban az érintett gazdasági társaságok létrehozásának ötlete itt is tőle származik, a cégalapítással kapcsolatos teendőket, így cégpapírok előkészítése, ügyvéd és közjegyző előtti aláírások megszervezése és ezeknél való jelenlét, a számlanyitások intézése, valamint a gazdasági társaságok tényleges irányítása, külföldi kereskedőkkel való kapcsolatfelvétel, gépkocsi vételárának biztosítása, kifizetése, magyarországi forgalomba helyezéssel kapcsolatos ügyintézés is kezdettől ő hozzá kötődik. Emiatt a gazdasági társaságok bejegyzéséhez szükséges iratok, a cégbélyegző és a számlakivonat is az I.r. vádlott birtokában voltak. I. r. vádlott pusztán sofőri szerepére irányuló, egyéb tevékenységet tagadó vallásával szemben III.r. vádlott beismerő, és a társára terhelő vallomása áll rendelkezésre I. r. vádlott szerepére vonatkozóan, továbbá II. r. és IV. r. tanúvallomása mellett I. r. vádlottra nézve további terhelő vallomások találhatók a gépjármű kereskedések képviselői és alkalmazottai, valamint a vevők írásbeli tanúvallomásai között. Többen a vádlottak személyes közreműködésére vonatkozó adatokat rögzítő tanúvallomásokat tettek, a vádlottak közül eladóként eljáró és vételár átvevő személyként I.rendű vádlott nevet neveztek meg.

A fent említett bizonyítékok alapján kirajzolódott, hogy I. r. vádlott miként vonta be az általános forgalmi adó bevallási és befizetési kötelezettséget eltitkoló tevékenységébe strómanként a **1. Bt.** esetében III. r. vádlottat, az **2. Kft.** tekintetében II. r. és a **3. Kft.** tekintetében IV. r. vádlottakat. Semmilyen adat nem cáfolta, hogy I. r. vádlott mozgatta a szálakat, fenti gazdasági társaságok működését ő tartotta kézben, ő tartotta a kapcsolatot az autókereskedő cégekkel és céget névleg irányító vádlott-társaival is, védekezése - mely arra vonatkozott, hogy ő csak sofőrként behozta a gépkocsikat és egy **V.** nevű személy volt a cselekmények tényleges irányítója és az elkövetője - sem nyert igazolást, arra I. r. vádlott vallomásán kívül semmilyen adat nem merült fel.

Helyesnek tekintendő az arra vont következtetése az elsőfokú bíróságnak, hogy ténybeli beismerő vallomása, II. r. és IV. r. vádlottak vallomása, tanúvallomások, szakértői vélemény, alapján is megállapítható III. r. vádlott felelőssége. Ő az általa képviselt gazdasági társaságokban érdemi ügyintézés nem végzett, továbbra is korábbi munkahelyén dolgozott, tudomása volt azonban arról, hogy az általa cégnyilvántartásban bejegyzettként képviselt Red **1..** és Kft. végez gazdasági tevékenységet, és pedig használt gépkocsik Magyarországra szállításával és értékesítésével foglalkozik. A cégek székhelyeként bejegyzett lakóhelyére érkezett iratokat rendszeresen eljuttatta az I.r. vádlotthoz, és az I.r. vádlottal rendszeresen találkozott abból a célból, hogy a gépkocsik értékesítésével kapcsolatos szerződéseket, számlákat és egyéb céges iratokat aláírja, valamint esetenként a gépkocsik magyarországi értékesítésének lebonyolításakor is jelen volt az I.r. vádlottal együtt. Így III.r. vádlott tudott arról, hogy a **1. Bt.** és Kft. olyan tevékenységet végez, amelyből származó bevételei után adóbevallási és áfa fizetési kötelezettsége keletkezik a cégnek. A bt. és kft. által belföldön értékesített gépjárműveket 2006., 2007. és 2008. években az Európai Unió tagállamaiból, elsősorban Németországból hozta be I.r. vádlott, és megbízásából sofőrként eljáró személyek, köztük III.r. vádlott is, és a behozott gépkocsik székesfehérvári autókereskedések székesfehérvári telephelyein kerültek értékesítésre, melyek után áfa fizetési kötelezettsége keletkezett. III.r. vádlott a **1.Bt.** nevében 2006. évben áfa bevallást egyáltalán nem nyújtott be, a **2. Kft.** által értékesített személygépkocsik után pedig a gazdasági társaságot áfa adónem tekintetében terhelő adóbevallási kötelezettségének utólag valótlannal tartalommal tett eleget. A gazdasági társaság

kereskedelmi tevékenységében irányító, szervező jelleggel tevékenyen közreműködő I.r. vádlott ismertett tevékenységével pedig segítséget nyújtott ahhoz, hogy a társaság a bevételeit eltitkolja a befizetendő adót az államháztartás felé ne fizesse meg.

Összességében a bizonyítás eredménye tehát nem eredményezhette I. r. vádlott és III. r. vádlott büntetőjogi felelőssége hiányának megállapítását.

Az I. r. és a III. r. vádlottak fellebbezéséből az is kitűnik, hogy védekezésükben elsősorban bizonyítékok értékelését támadták, mellyel szemben az elsőfokú bíróság perrendszerű, logikus és teljes körű mérlegeléssel túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható és a felmentésre irányuló törekvések nem foghattak helyt.

Az elsőfokú bíróság tényállása a vádlottak személyi körülményei, előéleti adatai és történeti részében egyaránt pontosításra és kiegészítésre szorul a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint a vádlottak által a nyilvános ülésen előadottak és az iratok tartalma alapján az alábbiakkal:

I. r. vádlott raktárosként dolgozik a komárnói székhelyű 4. S.r.o-nál, havi jövedelme 1.000 euro. Élettári kapcsolatban él W.W.val, aki üzletvezetőként havi 150.000.-Ft jövedelemre tesz szert. Testvére tulajdonában lévő lakásban élnek. TB felé fennálló 400.000.-Ft tartozását részletekben törleszti.

I. r. vádlottat

- a Nagykanizsai Városi Bíróság 5.B.68/2006/8. számú, 2006. szeptember 20. napján jogerős határozatával a 2005. január 20. napján bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 52.000 forint pénzbüntetésre,

- a Szombathelyi Városi Bíróság 5.B.1410/2002/2. számú, 2002. augusztus 13. napján jogerős határozatával garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt 80.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte.

III. r. vádlott nő, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. CNC marósként Németországban dolgozik, havi jövedelme 2.200 -2.800 euro. Vagyona egy kb. 4 millió forint értékű VW Passat típusú személygépkocsi 18.000 euro hiteltartozása van.

A történeti tényállás 1. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 9. oldalának 3. bekezdésének 3. sorában az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy III. r. vádlott kb. 15 alkalommal hozott be személygépkocsit, amiért I. r. vádlott autónként neki is 15.000 forintot fizetett (vádlotti vallomás).

A történeti tényállás 1. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 9. oldalának utolsó bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a megszegett adójogszabályi rendelkezések még: az adózás rendjéről szóló (akkor hatályos) 2003. évi XCII. törvény 6. § (1) bekezdés, 14. § (1) bekezdés, az általános forgalmi adóról szóló - 2008. január 1. napjától hatályos - 2007. évi CXXVII. Törvény 2. § a-c) pont, 5. § (1) bekezdés, 6. § (1) bekezdés, 9. § (1) be., 19. §, 55. § (1) bekezdés, 56. §, 62. §, 63. § (1)-(2) bekezdés, 65. §, 71. § (1) bekezdés, 82. § (1) bekezdés, 213. § (1) bekezdés a), e) pont, 214. § (1)-(2) bekezdés, 215. § (1)-(2) bekezdés, 216. §, 217. § (1) bekezdés.

A történeti tényállás 1. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 9. oldalának utolsó bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a 1. Kft. adózóval szemben a 2006., 2007., 2008. évekre vonatkozóan indult ellenőrzési eljárások során határozathozatalra nem került sor, a (más) adótartozás behajtása érdekében indított végrehajtási eljárás eredménytelensége miatt 2010. július 30-án megszüntetésre került (NAV megkeresésre adott válasza - 192. sorszámu bírósági utóirat)

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 10. oldalának 1. bekezdésében a „feltételezése” szót az ítéletábra mellőzi, helyette annak „figyelembe vétele” kifejezést rögzíti.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 10. oldalán lévő 1/1. táblázat 3. sorát az ítéletábra mellőzi.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 11. oldalán lévő 1/2. táblázat 9. sorában a gépkocsi rendszámát az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen:

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 13. oldalán lévő 1/3. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként korrigálja, hogy az helyesen: 17.827.002.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 17. oldalán lévő 1/10. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként korrigálja, hogy az helyesen: 3.921.619.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 19. oldalán lévő 1/12. táblázat 30. sorában az ÁFA tartalmat az ítéletábra akként korrigálja, hogy az helyesen: 541.667.-Ft (igazságügyi adószakértői vélemény - 109/2009.bü. számú nyomozati iratok 500. oldal).

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 19. oldalán lévő 1/12. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen 24.016.496.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 23. oldalán lévő 1/15. táblázat 9. sorában az ÁFA tartalmat az ítéletábra akként korrigálja, hogy az helyesen: 665.500.-Ft (igazságügyi adószakértői vélemény - 109/2009.bü. számú nyomozati iratok 505. oldal).

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 23. oldalán lévő 1/15. táblázat 10. sorában a vevő nevét akként pontosítja, hogy a vevő neve helyesen: **X.X.**

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 25. oldalán lévő 1/15. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen: 29.295.998.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 25. oldalán lévő 1/16. táblázat 4. sorában az ÁFA tartalmat az ítéletábra akként korrigálja, hogy az helyesen: 633.333.-Ft (igazságügyi adószakértői vélemény - 109/2009.bü. számú nyomozati iratok 507. oldal).

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 26. oldalán lévő 1/16. táblázat 22. sorában az ÁFA tartalmat az ítéletábra akként korrigálja, hogy az helyesen: 579.668 -Ft (igazságügyi adószakértői vélemény - 109/2009.bü. számú nyomozati iratok 507. oldal).

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 27. oldalán lévő 1/16. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen: 26.704.327.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 29. oldalán lévő 1/17. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen: 22.352.307.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 30. oldalán lévő 1/18. táblázat 36. sorában a vevő nevét akként pontosítja, hogy a vevő neve helyesen: Kovács Zsolt (igazságügyi adószakértői vélemény - 109/2009.bü. számú nyomozati iratok 512. oldal).

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 31. oldalán lévő 1/18. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen: 25.388.960.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 32. oldalán lévő 1/19. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen: 18.348.140.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 33. oldalán lévő 1/20. táblázat 27. sorát az ítéletábra mellőzi.

A történeti tényállás 1. pontjában az elsőfokú ítélet 33. oldalán lévő 1/20. táblázat végén az össz ÁFA tartalmat az ítéletábra akként pontosítja, hogy az helyesen: 19.227.957.-Ft.

A történeti tényállás 1. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 35. oldalának táblázat utáni bekezdésének 1-3. sorában az ítéletábra akként korrigálja, hogy 2006. szeptember 12 napjáig a kiesett ÁFA bevétel helyesen: 33.745.990.-Ft, 2007. évben a kiesett ÁFA bevétel 231.214.951.-Ft, és azzal egészíti ki, hogy a kiesett ÁFA bevétel összesen 306.227.579.-Ft.

A történeti tényállás 2. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 36. oldalának 3. bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a megszegett számviteli szabályok: a számvitelről szóló 2000. évi törvény 4. § (1) bekezdés, 12. § (1) bekezdés, 165. § (1)-(2) bekezdés, 169. § (1)-(2) bekezdés. ,

A történeti tényállás 3. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 36. oldalának 4. bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a gazdasági társaság székhelye 2006. május 17. - 2007. február 15. között:, utána:

A történeti tényállás 3. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 37. oldalának 4. bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a megszegett adójogszabályi rendelkezések még: az adózás rendjéről szóló (akkor hatályos) 2003. évi XCII. törvény 6. § (1) bekezdés, 14. § (1) bekezdés.

A történeti tényállás 3.pontjában az elsőfokú ítélet 47. oldalán lévő táblázat 231. sorában a szerződéskötés évét akként pontosítja, hogy az helyesen 2007.

A történeti tényállás 3. pontjában az elsőfokú ítélet 47. oldalának 1. bekezdése utolsó sorát az ítéletábra azzal pontosítja, hogy az adóbevétel helyesen 16.912.113.-Ft-tal csökkent

A történeti tényállás 3. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 47. oldalának 1. bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a 2. Kft. adózóval szemben a 2006. és 2007. évekre vonatkozóan indult ellenőrzési eljárások során adóhiány megfizetésére kötelező határozat kibocsátására nem került sor (NAV megkeresésre adott válasza - 195. sorszámú bírósági utóirat).

A történeti tényállás 3. pontjában az elsőfokú ítélet 47. oldalának 3. bekezdése utolsó sorát az ítéletábra azzal pontosítja, hogy az adóbevétel helyesen 131.685.290.-Ft-tal csökkent.

A történeti tényállás 4. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 48. oldalának 1. bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a gazdasági társaság székhelye:

A történeti tényállás 4. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 48. oldalának 6. bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a megszegett adójogszabályi rendelkezések még: az adózás rendjéről szóló (akkor hatályos) 2003. évi XCII. törvény 6. § (1) bekezdés, 14. § (1) bekezdés, az általános forgalmi adóról szóló - 2008. január 1. napjától hatályos - 2007. évi CXXVII. Törvény 2. § a-c) pont, 5. § (1) bekezdés, 6. § (1) bekezdés, 9. § (1) be.,, 19. §, 55. § (1) bekezdés, 56. §, 62. §, 63. § (1)-(2) bekezdés, 65. §, 71. § (1) bekezdés, 82. § (1) bekezdés, 213. § (1) bekezdés a), e) pont, 214. § (1)-(2) bekezdés, 215. § (1)-(2) bekezdés, 216. §, 217. § (1) bekezdés.

A történeti tényállás 4. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 50. oldalának utolsó bekezdése után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a 5. Kft. adózóval szemben a 2008. évre

vonatkozóan nem került ellenőrzési eljárás lefolytatására sor (NAV megkeresésre adott válasza - 193. sorszámú bírósági utóirat).

A történeti tényállás 4. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 51. oldalának első bekezdése 2. sorát az ítéletábra azzal pontosítja, hogy az adóbevétel csökkenés összege 2008. évben helyesen 47.224.024.-Ft.

A történeti tényállás 4. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 51. oldalának 1. sora után az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy I. r. vádlott magatartásához köthető közvetett adóhiány 485.186.873.-Ft.

A fentiek szerint történt helyesbítésekkel és kiegészítéssel az ítéleti tényállás immár teljes mértékben helytálló, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ebből következően az ítéletábra a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a kiegészített és pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve I. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottak bűnösségére.

Egyetértett az ítéletábra a törvényszék azon álláspontjával, hogy a büntető anyagi jogszabály időbeli hatályának értelmezése során arra az álláspontra jutott, hogy az elkövetéskori Btk-t alkalmazta. Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség képviselője is rámutatott perbeszédében, ha az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályok a büntetési tételkeret tekintetében enyhébbek, mint az elbíráláskoriak, a súlyosabb büntetési tételkeret mellett az elbíráláskori törvény egyéb, általános rendelkezései nem bírnak jelentőséggel. (BH2017.283.II.)

A cselekmények minősítése alapvetően törvényes, I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat illetően azonban azzal, hogy az adócsalás rendbelisége az elkövetői alakzatoktól, az adónemektől és a bevallási időszakoktól függött, a gazdasági társaságok számától azonban nem, ennek megfelelően az ítéletábra az ítélet jogi indokolását az ítélet 73. oldal 5. bekezdésében ekként korrigálja. Kúria Bhar.III.2001/2015/4. számú határozat, Kúria Bfv.II.372/2017/7. számú felülvizsgálati határozat, 3/2011.(X.11.) BJE I. pont, BH2004.270.I., BH2010.60.I.)

Tévedett azonban, amikor I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 3. tényállási pontban írt magatartását 1 rb folytatólagosan és részben felbujtóként elkövetett adócsalás büntetében állapította meg.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak az ítéleti tényállás 1. és 4. pontjában írt részesként elkövetett adócsalási cselekményei valóban 2 rendbeliek - (mert más-más személyeket bujtott fel, s mert az adócsalási cselekményei között három hónap szünet volt) - és az ítéleti tényállás 3. pontjában írt közvetett tettesként elkövetett adócsalási cselekményei külön 1 rendbeliek, ezek elnyelik a részbeni felbujtást, mint enyhébb elkövetői alakzatot, és az elkövetésen belül egyébként is lényegesen rövidebb ideig tartó és kisebb összegű magatartást.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az 2. Kft. vonatkozásában az adócsalás alapjául szolgáló magatartást 2006. szeptember 26. napjától 2007. október 8.napjáig felbujtóként, majd a tévedésben lévő személy felhasználásával valósította meg, ezért e adócsalási cselekményei külön rendbeliként folytatólagosak, ezen belül pedig a legsúlyosabb elkövetői alakzat szerint, közvetett tettesként elkövetettek.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a részesi alakzatok - így a bűnsegédi is - háttérbe szorulnak a tettesi alakzatok mögött, a tettességbe beolvad (BH1997. 265.).

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra - egyetértve fellebbviteli főügyészségi ez irányú álláspontjával - I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére rótt 1 rb folytatólagosan és részben felbujtóként elkövetett adócsalás büntetéként megnevezett és minősített cselekményéről megállapította, hogy az helyesen: 1 rb folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság szinte maradéktalanul felsorolta a büntetéskiszabási körülményeket, enyhítő körülmények sora azonban további nyomatékosan figyelembe veendő enyhítő körülménnyel kiegészítendő III. r. vádlott tekintetében. Ekként azon körülményt, hogy a III. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni.

A bíróságnak jelen ügyben több költségvetést károsító és ehhez kapcsolódó közbizalom elleni bűncselekmény elkövetőivel szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

Az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények közül 2 rb 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel, 1 rb 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel, míg 1 rb 1 évig terjedő szabadságvesztéssel, III. r. vádlott terhére rótt cselekmények közül 1 rb 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel, 1 rb 3 évig terjedő szabadságvesztéssel, míg 1 rb 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, melyet felfelé a halmazati szabályok, lefelé a büntetés enyhítésének rendelkezései tágítanak ki. Így a halmazatra tekintettel kiszabható szabadságvesztés minimum tartama I. és II. r. vádlottak esetében egyaránt 2 év, maximum tartama I. r. vádlott és II. r. vádlott esetében egyaránt 12 év.

A második rendezőelv, a relatív büntetési teóriákon nyugvó, a büntetés céljának szem előtt tartása törvényi megfogalmazás az jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel. Az abszolút büntetési célelmélet által megfogalmazott és a büntetés lényegéhez tartozó igazságos megtorlás, mint büntetési cél szerepe így akként körvonalazható, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez szükségszerűen járul az elkövető felelősségre vonása, megbüntetése

A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől - pl. vagyoni hátrány nagyságától - nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletben rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.

Ugyan az elsőfokú bíróság hivatkozott a jelentős időmúlásra, mint enyhítő körülményre, ennek kapcsán azonban utalni szükséges az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, - annak is a 6. cikkére - az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire, amelyre figyelemmel volt a bíróság a büntetéskiszabása körében.

A 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

A bíróságnak ezért - figyelemmel a nemzetközi jog és a Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria gyakorlatára - ezt a jelentős időmúlást mindenképpen értékelnie kellett a büntetés kiszabása körében, azt az elsőfokú bíróság meg is tette, de a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem kellő nyomatékkal. Figyelembe veendő itt ugyanis az a körülmény is, hogy az I. r. és a II. r. vádlott a 2006. év év közepétől kb. 2008. év szeptemberéig elkövetett bűncselekmények miatt közel 10 évig állt a büntetőeljárás hatálya alatt, azóta bizonyítottan törvénytisztelő életet élnek, életvezetésük nem kifogadható.

A büntetőeljárás ilyen fokú elhúzódása után a további hosszú éveken át tartó szabaságelvonás büntetés már olyan mértékben megtorlóvá válik, hogy a büntetés eredeti céljával szembehelyezkedik.

Ennek is tükrében különös tekintettel az eljárás ésszerű határidőn belül történő elbírálása elvének súlyos sérülésére és az ítélet belső arányosságára, **III. r. vádlott** büntetlen előéletére, két kiskorú gyermekének eltartására és azon körülményre is figyelemmel, milyen vagyoni hátrány okozásában és milyen elkövetői minőségben vett részt I. r. és **III. r. vádlott**, de nem kihasználva a Btk. 87. § (2) bekezdés c.) pontjában írt enyhítő rendelkezést I. rendű vádlott neve I. r. vádlott tekintetében az ítélet tábla a börtönbüntetés tartamát a törvényi minimumot egy évvel meghaladó tartamra, 3 évre csökkentette, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott esetében pedig a minimum tartamban megállapított börtönbüntetés végrehajtását az 1978. évi IV. tv. 87. § (1) és (2) bekezdés alapján 4 év próbaidőre felfüggesztette, mivel különösen III. r. vádlott személyi körülményeire figyelemmel alaposan feltehető, hogy a hosszú próbaidő alkalmazásával a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

Az ítélet tábla meggyőződése, hogy I. rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben kiszabott 3 év börtönbüntetés és 4 év közügyektől eltiltás, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottal szemben kiszabott 2 év - végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetés a szükséges és egyben elégséges, arányos büntetés, mely ennyi idő elteltével alkalmas a büntetési célok megvalósításához.

Az 1978. évi IV. tv. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett, a (2) bekezdés szerint a vagyonek Kobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott. Az 1978. évi IV. tv. 77/B. § (1) bekezdés e) pont alapján vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt.

Ekként I. rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában vagyonek Kobzás alkalmazásának van helye az elkövetési értéknek megfelelő pénzösszeg erejéig, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott vonatkozásában pedig az elkövetésért kapott 225.000 forint erejéig.

Erre figyelemmel az ítélet tábla I. rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. tv. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján 485.186.873,-Ft, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. tv. 77/B. § (1) bekezdés e) pont alapján 225.000.-Ft forint erejéig vagyonek Kobzást rendel el.

A járulékos kérdések körében hozott döntések túlnyomórészt megfelelnek az anyagi jogi és eljárási szabályoknak, e körben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátásra utaló rendelkezés körében volt szükség korrekcióra, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat illetően az előzetes fogvatartásban töltött idő ítéleti feltüntetéséről és annak a kiszabott börtönbüntetés tartamába történő beszámításról kellett rendelkezni és a bűnügyi költség tekintetében kellett megállapítani, hogy a rendelkezések nem felelnek meg a Be. ide vonatkozó rendelkezéseinek, ekként e döntés megalapozatlan.

A fellebbezési főügyészi átiratba kifejtett azon álláspontjával, mely szerint az 1978. évi IV. tv. esetében a szabadságvesztés büntetés még főbüntetés volt, a szabadságvesztés büntetést végrehajtási fokozatának megjelölésével kellett kiszabni, az ítélet rendelkező részében a feltételes szabadság legkorábbi időpontját az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. szerint nem kellett megállapítani - azt a 2012. évi C. tv. iktatta be 38. § (1) bekezdésében írt rendelkezésével 2013. július 1. napi hatállyal - az ítélet tábla egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletnek az I. r. és **III. r. vádlottak** tekintetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra bocsátásra utaló rendelkezését mellőzte.

Arra is helyesen utalt a fellebbviteli főügyészség átirata, hogy **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott egy napig - 2009. április 7. napján (109/2009.bü. számú nyomozati iratok I/A. kötet 561-563. oldal) - őrizetben volt és ennek feltüntetése és beszámítása is elmaradt. Az ítélet tábla ezen tények figyelembevételével a Be. 258. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel megállapította, hogy **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott 2009. április 7. napján őrizetben volt, valamint a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott börtönbüntetésbe - annak végrehajtása esetére - az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az első fokon eljáró bíróság az ítéletének jogi indokolásában megjelölte azokat a törvényhelyeket, amelyek az adott cselekmények jogi értékelésénél relevánsak, az ítélet jogi indokolása egyéb tekintetben azzal helytálló, hogy az ítélet 72. oldalának 1. bekezdése 1. sorában a „I.rendű vádlott neve I. r. vádlott ebbe az irányba ható magatartásának következményeként” kifejezés helyesen: „I.rendű vádlott neve I. r. vádlott rábírására”.

Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség rámutatott, hogy az eljárás során összesen 3.158.067.-Ft bűnügyi költség keletkezett, míg a törvényszék 3.108.104.-Ft bűnügyi költség viseléséről rendelkezett. A 110/2009.bü. számú nyomozása során adott igazságügyi adószakértői vélemény díja tekintetében a költségjegyzékbe bejegyzés nem helyes, a költség összege helyesen 448.200.-Ft (díjjegyzék - I/A. kötet 4. oldal, díjmegállapító határozat - V/B. kötet 1.880 oldal); a 2016. október 7. napi tárgyaláson **II.r. vádlott neve** II. r. vádlott vonatkozásában felmerült 5.000.-Ft pedig nem került a költségjegyzékbe bejegyzésre, s annak viseléséről nem született döntés. A Be.338-339. § rendelkezéseinek megfelelő I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat külön 3.810.-Ft, I.rendű vádlott neve I. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottakat egyetemlegesen 524.000.-Ft. I.rendű vádlott neve I. r. és **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 216.045.-Ft megfizetésére kötelezés, és az állam által 390.576.-Ft viselése, azonban külön **II.r. vádlott neve** II. r. vádlottat 227.140.-Ft, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat 320.980.-Ft, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlottat 217.850.-Ft, egyetemlegesen I.rendű vádlott neve I. és **II.r. vádlott neve** II. r. vádlottakat 1.083.425.-Ft, **II.r. vádlott neve** II. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottakat 27.000.-Ft, **II.r. vádlott neve** II. r. és **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlottakat 141.250.-Ft, **III. r. vádlott neve** III. r. és **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlottakat 6.000 forint megfizetésére kellett volna kötelezni.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Székesfehérvári Törvényszék 2017. november 27. napján kihirdetett 6.B.63/2011/240. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írtak szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a bűnügyi költség körében hozott rendelkezések tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be. 578.§ -ban szabályozott új eljárásra utasította, míg egyebekben I.rendű vádlott neve I. r. **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottak tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Győr, 2018. június 13.

Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró. Péntek László sk. a
tanács elnöke. Vajda Edit sk. bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 6.B. 63/2011/240. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal I.rendű vádlott neve I. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottak tekintetében 2018. június 13. napján jogerőre emelkedett és - a **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke

